

Vervolg van 't schoolraaisie

Nog aaltijd stront-en-strontdeurwaoternat hoorde we d'n toeter en dat wier 't end van de lol daer. Wij as de wiedewip naer de kouse en schoene en dat tusse aal die mense deur, want mense, mense, wat was dat strand vol dien dag. En een ruzie en gefoeter eer datte-me aalemael onze spulle hadde! Aalemael? Neeje, want wat krece we in de gaote? D'r bleve twêê stallechies legge. De mêêsters hadde aal ons naome op een pepierechie staon, dus ze wisse gaauw zat wie d'r nog niet wazze.

D'n bovemêêster nog 's een paor keer getoeterd, maor wie je ok zag, gêen jonges. Een paor mêêsters gonge links en een paor rechts zoeke, en nog 's zoeke, maor... gêen jonges. D'n bovemêêster liep gewoonweg blaauw aan en liep van schrik en angst zenuwachtig heen en weer. Op 't lest kreeg êên van de mêêsters een helder ôôgenblik, dat hebbe zîj ok wel is, hé?

Op een bepaolde afstand van mekaor, zôwat een kilometer, stinge d'r kêête gebouwd, waer verdwaolde kindere wiere opgevang. Nooit van gehoord netuurlijk. Maor êên van de mêêsters kreeg daer bepaold inêêns aarg in, hij ging naer dien êêne kêêt, maor niks hoor, maor bij d'n twêêde had-ie meer geluk, want wat zie-ie daer? Daer zitte de twêê slachtoffers zielig mit d'r aarme bij mekaor om d'r schoer' gesloge een heerlijk potjie te schrette. As 't niet te gek was, zou-ie d'r ok nog bij gaon staon schrette, maor dan wel van verlichting. Stel-ie voor, dat ze verdronke wazze, zeeje de mêêsters...

Ze wiere netuurlijk blîj meegenome en 'k hoorde d'n bovemêêster, die z'n aage kleur weer 'n mietjie trug kreeg, nog zegge: "Nooit van z'n leve meer naer 't strand". Toe die weer hêêlemael bijgekleurd was zee die: "We gaon eerst limenaode drinke en dan gaon we temee een end langs 't strand lôope". Dat was slim bekeeke van dat mannechie, want de jonges en de maider konne goed opdrôoge en ze wiere netuurlijk dôôd-en-dôôdmoei van 't lôope deur 't zand en dan zatte ze temee as lammecies in de bus.

As ik nog denk an die gekrompe en gekreukte jurksies van die maider en die broeke en bloesies van de jonges, en dan nogalliefst gekrompe deur 't zêêwaoter..., dan zit ik nou nog te gniffele. Maor ja, we kwamme aalemael weer hêêlhuids thuis en 'k gelôôf, dat de mêêsters en de juffrouws dien dag twêê keer blîj wazze, 's oches blîj mit zô'n leuk raaisie en 's aeves weer blîj dat we zonder kleerscheure thuis gekomme wazze.